

Publicerad 2012-01-04 10:56 av Erik H.J Hultin

Till henne jag älskar

Kärleken kom till mig om natten
i förälskelsens renaste vara
att vara det ofullbordades
fullbordning i föreningen

att sammanfoga håligheter
att vara kropp i hennes kropp

Länge höll den mig vaken
Länge abstraherade den de
sammanflätade viljornas längtan
till en längtan, till vår längtan

*

Och jag förblev det outtalade ordet
på hennes läppar. Den fuktiga ytan
som gnistrade. Elektrifierad och
lysande röd i skymningen.

*

Länge rullade kloten i
den sfäriska halvcirkelns
fördubblade formationer
accentuerad i accelerationen

handens cirklar över huden

Tungorna som centrifugerar
sekundernas glaskulor.

*

Var alltings mittpunkt
alltings centra är i dig

Så har jag jagat intets
form, det vidunderliga
oformliga bakom
och emellan orden
som stapplar sig fram
mot dig

*

I varats motpoler och
deras vändkrets blixtrar
det skönas silver

Du är av silver
Ditt hjärta av mässing
Och din röst av koppar

Jag brinner i din smedja
och formas lidande av
din tång.

*

Kärleken dricker vid
hjärtats källa som
är blodet

Töm mig, fyll mig
och rör om.

Jag skall vara din skakade
Din trogna.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Erik H.J Hultin med Poeter.se id #32036 innehar upphovsrätten